

Analogi eller Loven om Overensstemmelse

Der findes en metode at opdage på, som kan føre os fremad i kvantespring i forhold til den kendte måde at iagttage på.

Den kaldes nogle gange "Loven om Overensstemmelse" eller "Loven om Analogi", og den fungerer ved, at man tager det, som man kan iagttage som en anerkendt størrelse og sammenligner dette med en højere eller lavere skabelse ud fra den ide, at det, som er lavere, vil have ligheder med det, som er højere.

Metoden kan også bruges til at sammenligne cyklusser som for eksempel inden for historien. En cyklus inden for historien vil for eksempel svare til en anden. Overensstemmelsen vil sjældent være nøjagtig, men vil komme tæt nok på til at give os nogle fingerpeg i vores søgen efter sandhed.

Her er en underliggende lov i forbindelse med denne nøgle.

"Ethvert princip, som er sandt eller fører frem til sandheden, vil være tilstrækkeligt i samklang med den kendte sandhed til, at det vækker genklang i det indre selv, når man overvejer overensstemmelsen."

Når man fortsætter fra det lavere til det højere, eller det højere til det lavere, vil man finde ligheder mellem de forskellige plan. Overensstemmelser i forbindelse med et plan på en højere eller lavere oktave vil især være bemærkelsesværdige. Ved at projicere mulige overensstemmelser og samtidig bruge sin fornuft og intuition, kan man opdage mulige virkeligheder på usete områder enten på højere eller lavere plan. På grund af Snefnugsprincippet er to plan aldrig nøjagtigt ens, men lighederne vil altid kunne give et fingerpeg til en højere viden.

Denne Lov om Overensstemmelser fik de tidlige videnskabsmænd, som havde set planeterne kredse omkring Solen til at konkludere, at der fandtes noget som atomer med planet-lignende elektroner kredsende rundt om en central kerne af langt højere tæthed.

Nu hvor vi har mere nøjagtige fakta om den atomare verden, ved vi, at der var visse ting, som de tidlige videnskabsmænd konkluderede, som var korrekt, men at overensstemmelsen ikke er nøjagtig. Et atom ligner et solsystem, men der findes fine forskelle.

Ud fra dette og andre studier af Loven om Overensstemmelse lærer vi, at der findes mange ligheder mellem de højere og lavere verdener, men der findes også forskelle. Det er nyttigt at sammenligne, fordi det kan pege os i retningen af sandheden. Og så er det vores job at bruge vores sind og instinkter og sætte stykkerne sammen til en helhed.

Der er tre grundlæggende riger, som vi kan anvende loven på. Først er der Makrokosmos, som er det store univers med stjernesystemer og galakserne, som vi kan se. Det andet er Mikrokosmos, som er den atomare og molekylære verden. Det tredje og ofte oversete rige er den almindelige verden, som vi ser rundt om os og alle de livsformer, som findes på denne planet. Vi kan bare kalde dette for Verden.

Ved at iagttage fakta i de tre kendte riger og sammenligne dem med det ukendte, kan vi opdage antydninger af sandheden. Lad os prøve at gøre det med selve universet.

Makrokosmos er selve universet. Hvad kan det være i vores verden, der kan sammenlignes med universet? Den mest kendte sammenligning er det enkelte menneske. Nogle religiøse mennesker går et skridt videre og lærer os, at Guds fysiske legeme er selve universet. I de fleste religioner påpeges det, at Gud er allestedsnærværende i hele universet, ligesom vores livskraft er allestedsnærværende i vores krop.

Et andet bevis på overensstemmelsen mellem mennesket og universet er, at vi begge begyndte med et "big bang". Når et menneske undfanges, sker der en eksplosionsagtig vækst, som kan sammenlignes med en atombombe. Fostret begynder med en befrugtet celle, som kaldes en zygote. Denne celle deles i to. Derpå sker der en deling til fire, otte, seksten osv., nøjagtigt ligesom når atomet spaltes.

Videnskabsmændene fortæller os, at der skete en lignende geometrisk, fremadskridende udvikling i begyndelse af "big bang", og dette sammenlignes ofte med en stor atomar eksplosion.

Mennesket eksisterede som en enkelt celle og vokser til tyve trillioner (20.000.000.000.000) celler. Big Bang begyndte med et enkelt punkt bestående af stof og eksploderede til et lignende antal galakser måske. Vi er endnu ikke færdig med at tælle dem.

Tidligere troede mange videnskabsmænd, at universet til slut ville trække alle delene tilbage til sit centrum ved hjælp af tyngdekraften og derefter eksplodere igen. Hubble teleskopet har givet os virkelig gode beviser på, at dette ikke vil ske. Det passer også med vores sammenligning. Når et menneske bliver gammelt og dør, synker hans celler ikke sammen til en enkelt celle for derefter at dele sig igen.

Men hvad sker der? Menneskets krop udvider sig i mange år, men stabiliserer sig til sidst i forhold til vækst i størstedelen af livet. Ved dødens indtræden forsvinder den kraft, som holder kroppen sammen, og kroppen opløses. Herefter findes der tre tankerækker:

- (1) Det er slut på os som menneske og livsform.
- (2) Vi genfødes til en slags åndeligt liv sammen med Gud i den næste verden.
- (3) Vi genfødes i et nyt fysisk legeme i denne verden og oplever et nyt "big bang" under en fremtidig undfangelse.

Så hvis vi gerne vil kende slutningen (eller den nye begyndelse) af universet, må vi vælge en af de tre ovenfor nævnte muligheder som overensstemmelse. Derfor vil universet opleve

- (1) En lang periode med vækst og udvidelse, derefter en lang periode med stabilitet efterfulgt af død, opløsning og et evigt tomrum.
- (2) Det samme som (1) men efter død og opløsning, genskabes universet på et åndeligt plan.
- (3) Det samme som (1) men stoffet bliver til energi igen og genskabes som et nyt "big bang" – opløsning og genfødsel af stoffet.

Astronomerne fortæller os, at universet stadig udvider sig, men måske er ved at nå til slutningen af vækstperioden. Hvis dette er sandt, så svarer universet til en alder på omkring 16 – 18 år for et

menneske. Hvis vi gennemfører sammenligningen, så har universet omkring tres milliarder år endnu, før det opløses. Det er et langt spring i forhold til de ti milliarder år, som videnskaben har forudsagt, men jeg er villig til at vædde på, at den resterende livslængde for universet er meget nærmere tres milliarder år end ti.

Hvis antagelse (2) eller (3) er sand, så vil vi måske være der og finde ud af det.

Cyklusser

Princippet om cyklusser er følgende: Cyklusser er gentagelser i tiden. Nogle gentagelser er 100% forudsigelige, som for eksempel fødsel og død, opbygning og ødelæggelse, men både uden for og inden for disse større cyklusser findes der både store og små cyklusser, som man måske kan få en fornemmelse for ved hjælp af Loven om Analogi eller Overensstemmelse. En cyklus ligner den foregående, men med små og subtile ændringer, som man kan fornemme med sin intuition.

Princippet om cyklusser er det, som gør profetier mulige. Vi kender udtrykket ”at historien gentager sig”. Det er på grund af princippet om cyklusser. Men i virkeligheden er den eneste nøjagtige gentagelse af historien rigers og nationers fødsel og død. Det som sker mellem fødsel og død er også cyklisk, men er ikke nøjagtige gentagelser. Grunden til at de ikke er nøjagtige gentagelser er at tidens cyklus bevæger sig fremad i en stor spiral, som altid er i udvikling. I stedet for at bevæge sig i cirkler med en nøjagtig gentagelse, bevæger tiden sig i en spiral, hvor en omdrejning fører én til et nyt sted, men til en lignende situation som før.

Unge mennesker bryder sig ofte ikke om at studere historie. Dette skyldes til dels måden, der undervises i det på og den tvungne udenadslære af tørre data, navne og begivenheder. Men når den studerende forstår Loven om Cyklusser, og at det, som han læser om fortiden, vil ske igen i fremtiden i en anderledes form, så bliver historie fascinerende. Når man begynder at sætte brikkerne i puslespillet sammen for at undersøge, hvad der skal ske i morgen, og hvordan det kan ændres jorden til det bedre, så bliver historie mere interessant end noget videospil.

Copyright JJ. Dewey